

Mattheus 26:39b

“Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan, maar niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.”

1 Jezus' wil 2 Gods wil

Gemeente,

Biddag voor gewas en arbeid en Gethsemané. Dat lijkt een heel verschil. Biddag voor gewas en arbeid gaat over ons dagelijks brood. Ons werk, ons leren, onze gezondheid. Dat doen we, oefenen we vandaag als gemeente in de erediensten. Gethsemané daar zien wij Jezus. Die van iedereen verlaten eenzaam worstelt met Zijn naderende dood. Dat lijkt een heel wat anders en een heel verschil. Toch heeft de gebedsworsteling van Jezus in Gethsemané ons op biddag heel wat te zeggen, meer nog, heel wat te bieden.

Laten we zien. Op deze biddag tussen de 5e en 6e lijdenszondag in. We zien en horen Jezus bidden. In het zicht van de naderende dood. En we merken onmiddellijk dat Jezus niet onbewogen en zonder gevoel dat tegemoet gaat. Zo ergens, dan zien we hier dat Jezus Mens is, echt Mens. Zo echt mens dat er staat: Hij begon droevig en zeer beangst te worden. Hij zegt Zelf: Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe. Mijn ziel kermt en schreeuwt. Dat lijkt vreemd. Want er zijn mensen die ook de dood tegemoet gaan, zelfs een marteldood, maar die daar heel rustig en kalm onder blijven. Martelaars om het geloof, die stil en moedig alles droegen. Ja, maar zij wisten en voelden God nabij zich, zij stierven wel, maar niet van God verlaten in Zijn toorn. En er zijn ook niet gelovigen die moedig sterven zonder spoor van angst. Die zeggen als het lijden zwaar word: geef mij maar een spuitje, laat maar euthanasie toedienen, ik ben niet bang om te sterven. Ja, maar zij beseffen Gods toorn niet. Zij zijn wel onder Gods toorn, maar beseffen het niet, totdat....

Maar Jezus beseft het wel. Hij gaat sterven. En dat betekent: Hij gaat Gods toorn tegemoet. Hij zal van God verlaten worden aan het kruis. Hij zal nederdalen ter hel en Hij weet het en beseft het. De last van onze zonden en de toorn Gods zal over Hem komen. Zoals Jesaja 53 zegt: Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen, de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. En als Mens van vlees en bloed deinst Hij daarvoor terug. Pijn, marteling, Gods toorn, striemen over Zijn ziel. Als Mens van vlees en bloed kermt Hij ineem en vreest Hij. Hij moet lijden, vreselijk, en dat zonder God, sterker nog, onder Gods toorn.

1 Jezus' wil

En dat doet Hem bidden. Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker, dit lijden, van Mij voorbijgaan. Jezus bidt dus vanuit het gevoel en verlangen van Zijn vlees en bloed. Dat doet Hem bidden. Dat mag dus. Dat je vlees en bloed, de angst daarvan, het verlangen daarvan je tot bidden brengt.

Je vlees en bloed, dat is dus zoals je als mens geschapen bent. Met vlees bedoeld de Bijbel vaak: onze zondige natuur, zondige verlangens. Dat is wat anders. Maar vlees en bloed daarmee bedoelt de Bijbel je ingeschapen verlangens, ingeschapen angst. Dat is goed, die zijn in oorsprong niet verkeerd. Als je angst hebt voor eenzaamheid, bang ben om alleen te komen. Als je het erg vindt om geen werk te hebben, als je er tegenop ziet om zonder verkering en huwelijk door het leven te moeten gaan. Als je bang bent dat je ziek bent, ernstig ziek. Als je lijdt onder psychische klachten. Als je het niet leuk vindt als je zakt en je diploma niet haalt. Waar je als mens van vlees en bloed tegenop ziet. En waar je als mens van vlees en bloed naar verlangt: naar werk en invulling van je leven, naar verkering en huwelijk en kinderzegen. Naar gezondheid, om te slagen, om te leven. Dat je resultaat mag zien op je werk en op je studie. Verlangens van vlees en bloed, ingeschapen verlangens.

We zien bij de Heere Jezus: die mogen ons gebed vullen. Daar een plaats in hebben. Zo bad Jezus, zo mogen wij bidden. Ja, we zien zelfs, die mogen ons gebed wat scheeftrekken. Want het is het eerste wat Jezus uitstort voor Zijn Vader: laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan. De orde van het Onze Vader: eerst Gods Naam, rijk en wil en dan onze noden wordt zelfs scheefgetrokken. Zo'n grote plaats mag het hebben als we ergens enorm tegenop zien, als we ergens enorm naar verlangen, dat het het eerste is wat we voor de Heere uitstorten. HEERE, laat me toch niet ongeneeslijk ziek zijn, laat me toch niet alleen door het leven hoeven gaan, HEERE, geef ons toch de kinderzegen, geef ons toch beterschap en gezondheid.

Kijk, gemeente, Jezus houdt Zich niet groot. Zo van: och, Ik ben nergens bang voor, en Ik red mezelf wel. Nee, Jezus laat Zich kennen: angstig en bevreesd. Wat zullen wij dan? Als Jezus Zich zo laat kennen, zullen wij dan blijven volhouden: ik bang? Nergens voor. Kom nou. Ik red mezelf wel. Dat hebben we wel nogal bij ons, in ons hé. Misschien vooral jonge jongens en mannen, maar die niet alleen: om maar te doen alsof je nergens bang voor bent en alsof je alles wel aankunt. Weet je hoe lang dat duurt? Totdat je bang wordt voor jezelf. Bang voor jezelf: waar kan ik niet toe komen? Wat kun je van mij niet verwachten als alles voor de wind gaat? Een leven dat God niet meer

nodig heeft. Wat kun je van mij verwachten als het tegenzit, als er beproeving en lijden komt? Van alles, dat ik in paniek raak, dat ik tegen God in opstand kom, dat ik moedeloos word, dat ik het geloof erbij laat zitten.....Als je bang bent geworden voor jezelf, dan leer je bidden. Bidden vanuit je vlees en bloed. Omdat je ertegenop ziet. Tegen wat er komt of wat er dreigt. Ziekte, werkloosheid, teleurstelling, pijn, eenzaamheid. En wat is het dan diep en rijk: Jezus was dat ook. Wij hebben een Hogepriester Die kan medelijden hebben met onze zwakheden want Hij is in alles Zelf ook verzocht geweest. Hij is daarin één met je. In het roepen vanuit je vlees en bloed is Hij zo nabij, want dat deed Hij ook.

Doen dus: als je ergens tegenop ziet: het uitstorten voor de HEERE. Anders overschat je jezelf. Anders ben je niet gewapend tegen boosheid, opstand, gelatenheid en moedeloosheid. Wie niet bidt als er zorgen dreigen en komen, die overschat zichzelf en zal niet staande blijven. Bidt dus.

Doen dus: als je ergens naar verlangt van vlees en bloed: eten of drinken, verkering of werk, gezondheid of mentale kracht: bid erom. Stort het uit voor de HEERE. Je verlangen naar mooie dingen: leg het voor Hem neer. Anders ga je denken dat je het allemaal aan jezelf of aan geluk te danken hebt. Ga je het gewoon vinden dat je het hebt en houdt. Ga je erdoor van de HEERE af en voel je je gelukkig met aards geluk en heb je het hemelse niet eens meer nodig. Bidt dus om waar je naar verlangt als mens van vlees en bloed. Wie niet bidt om wat hij graag wil, die zal van God afdwalen en God vergeten.

Daarom mag het biddag zijn. Om te bidden en om te leren bidden elke dag vanuit ons vlees en bloed. De vrees vanuit ons vlees en bloed en de verlangens van ons vlees en bloed voor de HEERE neer te leggen. Dat mag: Jezus deed het ook. Dat moet, als Jezus niet zonder kon, dan wij nog veel minder.

2 Gods wil

We letten op het vervolg van Jezus' gebed in Gethsemané. Dan horen we hoe Jezus verder bidt: doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. Maar indien het mogelijk is, indien het naar Uw wil is. En dat brengt de ontzaglijke spanning en worsteling aan Jezus' gebed en ons gebed. Want die twee kunnen blijkbaar tegenover elkaar staan. Jezus' wil van Zijn vlees en bloed. En Gods wil. Dat kan dus tegenover elkaar staan: mijn wil van mijn vlees en bloed, mijn ingeschapen verlangen om geen verdriet krijgen en mijn wens vervuld te zien en Gods wil kunnen tegenover elkaar staan. Haaks tegenover elkaar staan. En dat

daarom onze wens niet vervuld wordt. Dus niet omdat God niet kan, maar omdat Hij niet wil. En ervoor had Jezus als gezegd: indien het mogelijk is. Niet indien U het kunt, want kunnen, ja God alles is. Als God je gebed niet vervult is dat nooit omdat Hij niet zou kunnen. Mijn vlees en bloed verlangt gezondheid, maar Gods wil is anders. Mijn vlees en bloed verlangt om samen te blijven, maar Gods wil is anders.

a) We letten er eerst op wat dat voor Jezus betekende. Jezus' wil, als Mens van vlees en bloed was, neem dit lijden weg. Maar Gods wil over Jezus is: deze beker zal Ik Mijn Zoon laten drinken. De beker van Mijn toorn die zal Mijn Zoon drinken. Een beker met bittere striemen, met kokende toorn. Welke beker is dat? De beker die ik gevuld heb. Elke zonde van mij is een druppel in die beker die de Vader Jezus geeft en laar drinken. Zonde is zo bitter, zo bitter, in elk geval voor Jezus. En als het voor ons nog niet bitter is geworden, moeten we daar toch eens bij stil staan: mijn zonden vullen Jezus' beker hier. O mijn zonde, o mijn zonden. Maar de Vader geeft deze beker aan Zijn Zoon. Dat is Gods wil. En de Heere Jezus, we horen Hem zeggen: Uw wil geschiede. Vader, Uw wil gaat voor, gaat boven Mijn wil. Ik wil de beker drinken. Voor wie? Voor de uitverkorenen van de Vader. Degenen die de Vader Hem gegeven heeft. Zo kun, zo mag je dat zeggen, zo moet je dat zeggen. Maar je mag het ook anders zeggen: voor wie? Voor discipelen die liggen te slapen. Die geen enkel belang erin stellen. Die er niet eens over in zitten. Zoals jij en u en ik van nature. Voor zulke mensen. Zulken zoekt Jezus op. Zulken trekt Jezus erbij. Dan kan het voor u en voor jou ook. En Hij geeft een andere beker: de beker des heils, de beker die overvloed van genade en goedheid, van Gods gunst en eeuwig leven, van vreugde in God en vrede met God. Die beker geeft Hij en reikt Hij aan in de prediking. Laat Mij met u ruilen: Ik uw schuld, u Mijn gerechtigheid. Ik uw toorn, u Mijn heil.

b) Wat betekent dat voor ons? Nu, dat mag om te beginnen betekenen dat er gebeden zijn waar wij niet bij hoeven te zeggen: Uw wil geschiede. Er zijn dingen waar wij niet van hoeven te bidden: niet mijn wil, maar gelijk Gij wilt. Als wij vrezen voor het oordeel. Als wij de dood zien komen en daarachter Gods gericht. En daarin de toorn van God over onze zonden. En wij worden droevig en zeer beangst. En je bidt en smeekt: o God, neem deze beker van mij weg, verlos mij van Uw toorn. Dan hoef je niet te bidden: maar niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt. Want dat wil God. De HEERE wil om Christus verlossen van het verderf en van de toorn en straf over de zonde. Dat is Zijn wil. Dat is Zijn liefste wil over ons.

Hebben dat leren zien? Zien we dat aankomen? Daar hoef je geen 80 voor te zijn, en ook geen 40, maar de prediking zegt het ons

allen: het oordeel komt. Gods toorn rust op u, op jou. Uw zonden verdienen straf. Hoort u dat? Vreest u dat? Is dat ooit in je leven binnengekomen? Zodat je bad: o HEERE, verlos mij van het oordeel? Mijn vlees en bloed beeft en deinst terug en is bang: verlos mij, laat die beker voorbijgaan, neem hem weg. Geef mij de vreugde van Uw heil, geef mij eeuwig leven. En dat is Gods wil. Al wat God beloofd heeft in de Heilige Doop: om ons te wassen in Zijn bloed, om door Zijn Geest ons te vernieuwen, dat is Zijn wil. Daarvan hoef ik nooit te denken: zou God dat wel willen? Zou God dat mij wel willen geven? Want ik heb het toch niet verdiend, en ik ben het niet waard, en als ik niet uitverkoren ben en als ik.... Want dat is Zijn wil. Geloof dat toch. Vertrouw dat toch. Dat Zijn wil uw zaligheid is, uw verlossing.

Dat stelt ons wel voor de vraag: waar maken we ons druk om? Wat vrezen we vooral? Wat vinden we nou erg? We kunnen en mogen het erg vinden als ons vlees en bloed lijden tegemoet gaat: pijn, ziekte, eenzaamheid, ouderdom. Maar als we daar allemaal voor bidden, maar we zijn nooit bang om verloren te gaan. Waar zitten we over in? Soms overal over, behalve om ons eeuwig lot?

En waar verlangen we naar, waar maken we ons druk om? Om gezondheid, om werk, om een gelukkig huwelijk, om een mooie oude dag, maar als we daar allemaal om bidden en naar uitzien, bidden we ook om het allerhoogst en eeuwig goed? Om eeuwig leven, vrede met God, eeuwige vreugde? Of verlangen we naar alle vormen naar geluk, behalve naar de eeuwige?

c) En wat betekent het dan voor ons als wij vanuit ons vlees en bloed bidden dat de HEERE iets niet laat komen, een beker wegneemt van pijn en lijden? Als we van uit ons vlees en bloed bidden om eten en drinken, slagen, werk, resultaat, verkering, huwelijk, kinderzegen, gezondheid, psychische kracht? Dat wij het overnemen van de Heere Jezus: "niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt." O Heere, U weet hoe bang ik ben voor dat lijden, die ziekte, dat erge, Heere, U weet hoe graag ik zou willen dat ik verkering krijg, kinderen, verlenging van mijn leven en levensmogelijkheden, maar: niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt.

En wat is dan Gods wil over ons? Nu, dat is beloofd in Zijn verbond en in de Heilige Doop verzegeld. Dat Hij ons van alle goed zal verzorgen en alle kwaad zal weren of ten beste keren. Dat is Zijn wil over ons. Want Hij is Vader. Zo noemt Jezus Hem ook, zelf hier in Gethsemané: Vader. Vader als geen ander. Vader, Die het goede voorheeft met Zijn kinderen. Hemelse Vader, Die Zijn kinderen verzorgt en kent. Opvoedt en heiligt. Vader, Die Zijn kinderen erfgenamen maakt van Zijn heerlijkheid. Vader. En het is Zijn wil om alle dingen te laten meewerken ten goede. En dat is ons heil en ons

heiliging en: nog dieper: dat Hij wordt verheerlijkt in het leven van Zijn kinderen. Dat Hij zich door mij heen verheerlijkt. Dat wil Hij!

Zijn wil is heilig en goed. Echt, want Hij gaf Zijn Zoon om ons te verlossen en tot kind aan te nemen. Hoe zal Hij ons dan met Hem niet alle dingen schenken? Uw wil geschiede. Want mijn wil de wil van mijn vlees en bloed, die vaak met zonde vermengd is, met zondige inzichten en met onzuivere motieven, mijn wil kan zo verkeerd zijn. Ik kan denken dat iets helemaal verkeerd is en gaat, terwijl het zo tot zegen is. Terwijl God er Zich zo in kan verheerlijken. Wat heeft God Zich door Jobs lijden heen in hem verheerlijkt. Wat heeft God het lijden vaak tot zegen gebruikt. Ik kan denken dat iets zo goed is en zo veel nut zou hebben, terwijl het me en anderen juist van God af zou voeren, terwijl het God niet zou verheerlijken. Paulus dacht dat die doorn in het vlees zo hinderlijk was voor hem en zo schadelijk voor zijn mogelijkheden om Gods rik te dienen, maar dat was zo anders. Uw wil geschiede.

Zo heeft Jezus gebed ons heel wat te zeggen. Zelfs het heilig vlees en bloed van de Heere Jezus zou hier ontzaglijke schadelijke gevolgen hebben gehad als het zijn zin had gekregen. Dan zou de zaligheid dicht zijn gebleven, niemand gered zijn. Hoeveel te meer zal dan mijn vlees en bloed eraan kunnen zitten.

Wat heeft dit gebed van Jezus ons veel te zeggen. En veel te bieden. Ja, ook dat, vooral dat. Want in gemeenschap met Jezus druppelt Hij dat in in ons. Vloeit Hij dat in in ons. Als ik merk: ik wil dat niet bidden, ik kan dat niet. Ik kan en durf niet zeggen: Uw wil geschiede. Want alles in mij komt ertegenin. Als het toch zou gebeuren die ziekte, of die eenzaamheid, als het toch niet gebeuren zou: mijn werk, mijn verkering. Ik kan niet bidden: Uw wil geschiede. Hij leert het. Hij schenkt het. Ziende op Hem, en ziende door Hem op de Vader druppelt Hij het in mijn hart: Uw wil geschiede. U kunt en zult geen kwaad doen. Dan kun je gebeden hebben.

HEERE, U hebt het recht om te doen wat U wilt. HEERE, U bent goed en U vergist U nooit. Dat doet alle opstand smelten, alle verzet versmelten. Zien op Jezus en door Jezus zien op de Vader. En je hart, dat bruist van angst of van verlangen, van opstand of van verzet, komt tot stilte als je ziet op Hem. Als Hij Zijn Geest laat neervloeien in je hart.

Zo bidden. Net als Jezus en door Jezus. Zo heeft Jezus gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden. Door met sterk roepen en met tranen te bidden en te smeken. Zo is Jezus' gehoorzaamheid gerijpt, tot bloei gekomen. Door de gebedsstrijd heen. En als Jezus' gehoorzaamheid door bidden en smeken met

tranen geïoefend is, zou onze gehoorzaamheid dan zomaar vanzelf komen? Zou dan onze gehoorzaamheid niet nog veel meer door bidden en smeken geïoefend moeten worden? Om te zeggen: niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt. Om gehoorzaamheid te leren.

Dan denk ik aan Paulus. Driemaal had hij gebeden dat die doorn weg zou gaan: epileptische aanvallen of blindheid? Vanuit zijn vlees en bloed had hij gedacht, gewenst: neem dat weg. Maar de HEERE had tot hem gezegd: Mijn genade is u genoeg. De HEERE gaf niet Paulus' wil, maar gaf hem wel genade. Genade die genoeg is. Genoeg om de HEERE te volgen, om met Hem te leven. God verhoorde toch Paulus' gebed, maar rijker, hoger, heiliger.

Amen